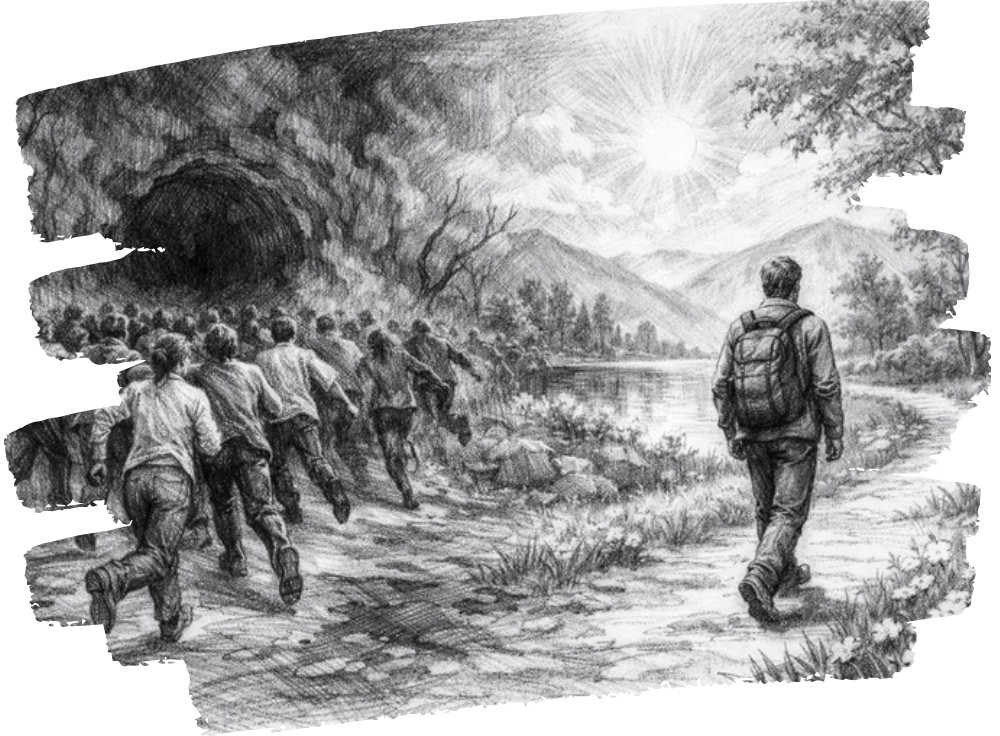


MÜSTESNA

Fanzin



DAİMA MÜSTESNA KALINIZ

1.Sayı

Muhammet Dağdaş - Mehmet Ali Sarıkaya - Fatih Manav - Talha Sarıkaya - Mehmet Kadir Salman
Z. Bekar - B.Özdemir- Mustafa Aslandağ - Ramazan Özdemir - Saffet Atay - F. Z. Çelik - R. Sarıkaya



Müstesna

Gençlik Kulübü

TAKDİM

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Asra yemin olsun ki insan gerçekten ziyandadır. Ancak iman edip salih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır.

Hızın ve hazzın esir aldığı, kelimelerin yavaş yavaş anlamını yitirdiği bir çağda, akan zamanın sillesine karşılık mananın direnişini başlatıyoruz. İnsanın her geçen saniye biraz daha ziyana sürüklendiği bu dünyada, "müstesna" kalan o azınlığın saffında durabilmek için kalemlerimize sarıldık. İmanımızdan neşet eden o kutlu ilhamı, salih amelin bir şubesi bilerek kâğıda döküyor; mürekkebizle ziyanın karanlığında bir kandil yakmayı arzuluyoruz. Bizler, hakkı ve sabrı edebiyatın zarif diliyle birbirimize hatırlatırken; aynı zamanda satırlarımızla hayra motor, şerre fren olma derdini taşıyan yolcularız. Bu fanzin, sadece harflerden müteşekkil bir mecmualar bütünü değil; ruhumuzun derinliklerinden kopup gelen, hakkı haykıran o "müstesna" nidanın kâğıttaki tecessümüdür. Okuyanın da, yazarın da bu müstesna hakikatten ziyadesiyle nasibdar olması duasıyla...

Genel Yayın Yönetmeni

Talha Sarıkaya

Editör

R.Sarıkaya

B.Özdemir

Denetim Kurulu

Ramazan Özdemir

Fatih Manav

E. Yıldız

Grafik Tasarım

Muhammet Dağdaş

İmtiyaz Yeri

Müstesna Gençlik Kulübü

İletişim

mustesnagenclik32@gmail.com

Yapım

M G K

Müstesna Medya

İÇİNDEKİLER

6 BİR DOĞUŞUN HİKAYESİ “ MÜSTESNA GENÇLİK”

Muhammet Dağdaş

7 BAŞLA

Mehmet Ali Sarıkaya

9 MÜSTESNA OKUMALAR “21.YY’DA KULLUK SANATI”

Fatih Manav

11 MEN RABBUKE

Talha Sarıkaya

13 BİR’DEN BAŞLAMAK

Mehmet Kadir Salman

15 YOLUM ‘SEN’DİN

Z.Bekar

16 MÜSTESNA GENÇLİK VE “ASR SURESİ”

Mustafa Aslandağ

18 KAMPÜSTE MÜSTESNA KALABİLMEK

Ramazan Özdemir

20 MÜSTESNA SÖYLEŞİLER “SEYYİD AHMED ARVASI”

Saffet Atay

21 BAŞLANGIÇ

F.Z. Çelik

22 KONFERANSLARDAN NOTLAR

B.Özdemir

23 MÜSTESNALAR KAİDEYİ BOZAR MI?

Talha Sarıkaya

24 YOKLUKTAN VARLIĞA

R.Sarıkaya



Müstesna

Gençlik Kulübü



BİR DOĞUŞUN HİKAYESİ”MÜSTESNA GENÇLİK”

Muhammet Dağdaş

Takvimler 2024 yılının Mart ayını gösteriyordu. Bir grup dertli üniversite öğrencisi bir kap çorbanın bulunduğu ama muhabbetin koyu olduğu bir iftar sofrasında buluşmuştu. Bu öğrencilerin her biri ayrı ayrı dert sahibi gençlerdi. Akıllarda ortak paydada buluşan tek bir soru vardı: “Bu haz ve hız çağından nasıl istisna kalabilirim?”

İşte böyle başladı bizim hikayemiz. Asr Suresi’nden aldığımız ilhamla müstesna kalmanın yollarını aramaya başladık. Nitekim Allah-u Teala mealen şöyle buyuruyordu: “İnsan gerçekten ziyan içindedir. Ancak hakkı ve sabrı tavsiye edip salih amel işleyenler müstesna.”

Evet bu gençler dertlilerdi. Dertlerini özgürce anlatabilecekleri samimi kardeşler arıyorlardı içten içe.

Hepsinin gönlünden geçen bu hız ve haz çağından kendilerini soyutlamak ve samimi bir topluluk içinde bulunmak idi. Hepsinin fikrinden geçen bu eşsiz duygular tek bir gayeye işaret ediyordu: Ümmetin dertleriyle dertlenen yaşadığı çağdan istisna bir hayat sürmek isteyen samimi bir topluluk, bir çatı, bir aile...

Bu müstesna kulüp işte böyle kök verdi. Günden güne filizlenen bu kulübün yepyeni bir dalı da elinizde bulunan bu Müstesna Fanzin’dir. “İki günü eşit olan ziyandadır” düsturunca her geçen gün dallanıp budaklanan bu eşsiz kulübün Allah’ın hidayetiyle nice mertebelere ulaşacağına olan inancım tam ve sarsılmazdır.

Hak Teâlâ gayretlerinizi/gayretlerimizi arttırsın.

Daima müstesna kalınız...

BAŞLA

Mehmet Ali Sarıkaya

Boynunu kır, belini kır, dizini kır,
Kır putları, al baltayı, başla.
Mezarda da bırakmaz kapımdaki sır.
İlimle, ihlasla, besmeleyle başla.

Teslim ol, İsmailce uzat başını
Müstesna ol, kimseye kaldırma kaşını
Hazır ol toprak sormaz yaşını
İmanla, azimle çek besmeleyi, başla.



Kes senden habersiz, bağırان çığlık sesini
Kinmiş, nefretmiş, hasetmiş bırak hepsini
At yere, paspas et, iğne nefsinin
Kül olmaya, kul olmaya, besmeleyle başla.

Yolculuk var, ölüm var, berzah var.
Mizan var, Sırat var, Araf var.
Hesap var, kitap var, soru var.
Hazır ol cevaplara, besmeleyle başla





MÜSTESNA OKUMALAR "21.YY'DA KULLUK SANATI

Fatih Manav

"Olmak ya da olmamak, bütün mesele bu" demiş Shakespeare. Yaratılışımız ve ebedi hayatın intizar salonu olan dünyaya gönderilişimiz düşünüldüğünde, insan için kul olmaktan daha mühim ve erdemli bir gaye yoktur. Meselenin özü itibariyle kulluk, kişinin geldiği yeri ve gideceği istikameti bilip, buna uygun yaşamasıdır. Yaşamak ise sanat rikkatiyle icra edilmesi gereken zarif bir iştir.

Gelin birlikte Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan'ın çeşitli konferanslarından derlenen "21. Yüzyılda Kulluk Sanatı" kitabına ve onun fikri dünyasına kapı aralayalım.

Kulluk Bir Sanattır!

İslam, kuru bir inanç sisteminden öte bir "yaşama estetiğidir". Kulluk ise sıradan bir vazife değil; ustalık ve sanatkârlıktır. Mümin, icra ettiği kulluk sanatını hayatının her alanında (yeme-içme,

ticaret, konuşma) titizlikle uygulamalı ve hayatını İslam şiarları ile tezyin etmelidir

Gafil Olmamak!

Hoca'ya göre 21. yüzyılın en büyük tehlikesi "gaflet"tir. Teknoloji ve dünya telaşı insanın özünü ve yaratılış gayesini unutturmamalıdır.

Toplumsal Kulluk ve Vazifeler

Kulluğun tek mahalli seccade değildir! İnsanlığa faydalı olmak, bireysel ya da vakıf çatısı altında eğitim çalışmaları yapmak, mazluma kol kanat germek 21. yüzyılın en büyük ibadetlerindendir.

Tasavvuf ve Modern Hayat

Tasavvuf, sosyal hayattan kopmak değil; bilakis hayatın içinde olmaktır. Şah-ı Nakşibend Hazretleri'nin düsturuyla "el kârda, gönül yârda" (el işte, gönül Allah'ta) prensibiyle yaşamaktır.

Mahmud Esad Coşan'ın Dilinden İdeal Müslüman Portresi

""Müslüman, bir köşeye çekilip hayatı terk eden insan değil, hayatın bütün faaliyetleri içerisindeyken Allah'ın rızasını gözetebilen insandır"

"Bugün her müslüman haline; görünümüne, giyimine, davranışına, sözüne, işine çok dikkat etmeli, ihtimam ve itina göstermeli, kötü bir intiba uyandırmaktan şiddetle kaçınmalı ki uzaktan ona bakanlar ona kızıp ondan nefret edip İslâm'dan da uzaklaşmasınlar. Her Müslüman başkalarına İslâm'ı tanıtmaya, sevdirmeye çalışmalı; bunun için de kendisini iyi bir örnek, imrenilen, beğenilen bir şahsiyet haline getirmeye olağanüstü bir gayret göstermelidir; eğer Allah'ın (cc.) rızasını kazanmak istiyorsa yol bu yoldur, başarıya da buradan gidilir ve ulaşılır."

Toparlamak gerekirse, insanı hem dünyevi hem de uhrevi saadete götürecek yol bellidir. Bu yolu sadece bir şahsa veya bir zümreye indirgemek hakkaniyetli bir yaklaşım değildir. Bilakis Kuran ve sünnetin ışığında arı misali çiçekleri gezip hikmeti aramaktır. Rabbim bizleri bu hikmete vasıl olanlardan eylesin.





"MEN RABBUKE ?" (مَنْ رَبُّكَ)

Talha Sarıkaya

Odamın köşesindeki gölge aniden koyulaştığında, vaktin bu kadar daraldığını hiç düşünmemiştim. İçimi daha önce tatmadığım bir ürperti kapladı. Nefesim boğazımda düğümleniyor, odanın duvarları üzerime doğru geliyordu. Sonra O'nu gördüm. Bütün heybetiyle başucumda duruyordu. Bakışlarında ne bir öfke vardı ne de bir acıma; sadece vaktin geldiğini bildiren o mutlak kararlılık.

"Hayır..." diye fısıldadım bağırmak, çağırmak, sesimi birilerine duyurmak istedim, sesim bir hırıltıdan öteye geçemiyordu. "Şimdi olamaz. Neden bu kadar erken geldin? Bak, daha hazır değilim! Seneye o çok beğendiğim evi alacaktım, peşinatını bile denkleştirmek üzereydim. Altımdaki arabayı değiştirip ailemle şöyle uzun bir tatile çıkacaktım. Eşime daha veda bile edemedim, eşim bensiz ne yapar çok üzülür, çok ağlar ya çocuklarım küçük kızımın baba dediğini duyamayacak mıyım?

Oğlum ; okuma yazmayı öğreniyor bu sene onun yanında olamayacak mıyım? Yarım kalan onca hayalim, ödenmemiş taksitlerim, verilmiş sözlerim var. Lütfen, lütfen biraz daha vakit ver!"

O'ndan hiç bir ses gelmiyordu, sadece bana bakıyordu. İçimde büyük bir sarsıntı hissettim. Sekerat anı dedikleri o anı mı yaşıyordum. Canımın ayak parmaklarımdan çekilip yavaş yavaş boğazıma doğru yükseldiğini hissettim. Dünyaya dair kurduğum bütün o ev, araba, makam hayalleri, boğazıma dizilen o son yudum nefeste eriyip gitti. Ve bir anda... Müthiş bir hafiflik. O an, dünya ile aramdaki o ince bağın kopuşunu, bir kağıdın yırtılması gibi net bir şekilde duydum.

Bedenim yatağa yığılıp kalırken, ben her şeyi dışarıdan izleyen sessiz bir tanığa dönüşmüştüm. Eşimin odaya girip de dizlerinin üzerine çökerek attığı o feryat, ruhumu bir bıçak gibi kesti. Ona sarılmak, "Ağlama, ben buradayım" demek istedim ama ellerim boşlukta süzüldü. Sesimi duyuramadım. Dünyayla olan bağım çoktaaan kopmuştu.

Bir kaç saat sonra ağlama seslerinin arasında yükselen o ses "Es Salatu Ve's-Selamu Aleyke Ya Rasulallah!..... " Terzi İbrahim oğlu Sigortacı İsmail vefat etmiştir...Minareden ismim anons ediliyordu. Demek bitti, diye düşündüm. Koca bir ömür, bir sela ile iki anons arasına sığmıştı işte.

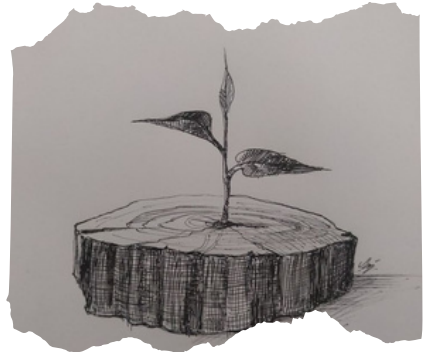
Buz gibi soğuk teneşirin üzerine yatırıldıktan sonra suların yavaş yavaş döküldüğünü ruhumda hissediyordum. Gassalın elleri, hayattayken sivilcesine bile tahammül edemediğim, en güzel kıyafetlerle süslediğim bedenimi usulca yıkıyordu. Sonra o beyaz, dikişsiz ve cepsiz beze sardılar beni. Ne evin tapusu sığıdı o kefene, ne arabanın anahtarı, ne de bankadaki hesaplarım. Sadece ben ve amellerim baş başa kalmıştık.

Sevdiklerimin omuzlarında kabristana doğru giderken babamın ağlama sesi bana sıranın kimde olacağını bilmediğimizi bir kez daha hatırlattı. İmamın, "Helal ediyor musunuz?" sorusuna verilen o gür "Helaaal olsun" sesleri, başkalarına asla yapamayacağım kendime olan son sigortam gibiydi. Sonra beni o serin, karanlık ve dar çukura doğru indirdiler.

Toprağın o çiğ kokusu her yanıma sardı. Üzerime dizilen tahtalar, dünyayla arama çekilen son perdeydi. Dostlarımın, ailemin, sevdiklerimin kürek kürek attığı toprakların o tok sesi... Tak... Tak... Tak... Üzerimdeki toprak örtüsü kalınlaştıkça, yukarıdaki ağlama sesleri ve ayak tıkırtıları yavaş yavaş uzaklaşıyordu. En son imam olan yakın arkadaşım Muhammed'in bana karşı bir şeyler söylediğini duydum. Sonra o karanlıkta, o amansız yalnızlıkla baş başa bırakıp evlerine, o çok sevdiğim dünyaya geri döndüler. İşte o an, berzah aleminin o derin, sarsıcı sessizliği başladı. Karanlığın içinden aydınlık ve heybetli iki gölge belirdi. Ve daracık kabrimi titreten o ses yükseldi.

-("مَنْ رَبُّكَ") "MEN RABBUKE ?"

O an anladım... Üzerime atılan o toprak beni yok etmek için değil, sonsuzluğa filizlenmem için serpilmişti. . Ölüm dedikleri, her şeyin bittiği o karanlık son değil; hakikatin perdesinin aralandığı, asıl hayatın başladığı o büyük uyanışmış.



BİR'DEN BAŞLAMAK: MÜSTESNA YOLUN HİKMETİ

Mehmet Kadir Salman

"Bizde 'sıfırdan başlamak' yoktur. Allah 'Bir'dir. 'Elde var bir' diyerek yeniden başlarız."

"İbrahim TENEKECI

Dünya telaşının hengamesinde ve günümüz hegemonyası içinde bazen durur, nefeslenir ve her şeyin bittiğini, tükendiğini sandığımız o kritik eşiğe geliriz. İçimizdeki boşluk büyür, elimizdeki avucumuzdaki her şeyin eksildiğini kayıp gittiğini hissederiz. Oysa bizim medeniyetimizde ve gönül coğrafyamızda mutlak bir "sıfır" noktası, "ümitsizlik durağı" yoktur. Attığımız her adım, zaten var olanın bereketine yaslanır. Bizim lügatimizde "yokluk" yahut "hiçlik" bir son değil, bir makamdır; çünkü nefes aldığımız her an, en büyük sermayemiz olan o sonsuz "Bir" yanımızdadır.



Başlangıç ve Bitişin Çetrefilli Dansı

Bir yolun tozuna toprağına ilk defa bulanırken ya da bir kitabın kapağını ilk kez açarken kalbimize sormalıyız: "Başlamanın bir anlamı varsa bitişi göze almak, bitişin bir anlamı varsa başlangıcı olmak değil midir?"* Bu soru, kâinatın nabız atışını, hayatın tabiatını özetler. Her başlangıç, içinde bir bitişin tohumunu saklar; her bitiş ise gebe olduğu yepyeni bir başlangıca selam durur. Çünkü bu bir devinimdir.

Gündüz geceye yenilirken aslında yeni bir sabahı müjdelers. Bir mevsim biterken, toprak altında binlerce tohum uyanmak için gün sayar. Bitişi göze alamayan, başlangıcın heyecanını; sonu idrak edemeyen, yaşamın sırrını kavrayamaz. Bizler, bir işe "Bismillah" diyerek başlarken, aslında o işin sonunu da O'nun (cc) rızasına emanet ederiz. Bitişi göze almak bir korku değil, bilakis yolun hakkını vermek ve emaneti Sahibine teslim etmektir.

Elde Var Bir: Umudun ve Teslimiyetin Cebirsel İfadesi

Hayatta bazen kaybettiklerimize, yarım kalan hikayelerimize veya eksilen yanlarımıza odaklanırsınız. Her şeye en baştan, bomboş bir elle başlıyormuşuz hissine kapılmak insani bir yanılgıdır. Oysa başlangıcımızın pusulası olan o köklü sözün hatırlattığı gibi: Bizim hanemizde her zaman “Bir” vardır.

Bu “bir”, matematiksel bir rakamdan öte, bir gönül muhasebesidir. Dünya malı eksilir, güç tükenir, dostlarla yollar bir bir ayrılır... Ama kulun hanesinde her daim o değişmez gerçek baki kalır. O “Bir” (cc), hem varlığımızın yegâne sebebi hem de her türlü çıkmazın tek çözümüdür. Sıfırdan değil, Bir’den başlamak; umutsuzluğu kapı dışarı etmek ve heybemizdeki en büyük hazinenin farkına varmaktır. İnsan “sıfır” değildir ki sıfırdan başlasın; insan, hele ki bir Müslüman her daim “Elde var Bir” diyerek doğrulacak ilahi bir güce sahiptir.



Bismillah: Niyet, Kısmet, Teslimiyet

Bir derginin ilk sayfasında, bir projenin ilk adımında veya sabahın ilk ışığında... Nerede olursak olalım, niyetimizi o “Bir” üzerine kurduğumuzda, yolun sonu nereye varırsa varsın kazanmış sayılırız. “Bismillah” demek; “Kendi cüz-i irademle değil, O’nun külli iradesiyle ve O’nun adına başlıyorum” demektir. Bu, insanı yalnızlıktan ve başarısızlık kaygısından kurtaran en büyük dayanaştır.

Başlamak, sadece fiziki bir harekete geçme hali değil, bir niyet tazeleme merasimidir. Yolun sonu neresi olursa olsun, kısmetin en güzel ihtimal olduğunu bilerek her nefeste “Elde var Bir” diyerek yürüyenler için ne gerçek bir eksilme vardır ne de korkutucu bir son. Çünkü biz biliyoruz ki; başlangıçlar niyetle, yolculuklar sabırla, bitişler ise teslimiyetle güzelleşir.

Yolumuz açık, niyetimiz halis ve müstesna, başlangıcımız hayırlı ve bereketli olsun.

*Şükrü Erbaş, Ömür Hanımla Güz Konuşmaları

Yolum 'Sen'din

Z. Bekar

Yola çıkmanın sancısını
Varınca anlamalı rıza-ı hakkı pervazına
Bıraksam arkamda onca servet-i dünyayı
Varsın kavuşmak olsun kaderimiz
Ne de olsa yolum 'sen'din ya Habibullah

Teslim-i kabulüm yollara ve hicrana
Bıraksam kendimi başlasam zikr-i hayaya
Gitsem peygamber izinden sedasız ve usulca
Ne de olsa yolum 'sen'din ya Nebiallah

Yürüdüğüm sevdaya lazımdır ahsen-i sabır
Gönlüme bu denli çile veren de emmaredir
Dirensen ve varsan hakikatın kapısına
Vuslat yolum yalnız peygamber evidir
Varsın kavuşmak olsun kaderimiz
Ne de olsa yolum 'sen'din ya Resulullah



MÜSTESNA GENÇLİK VE "ASR SURESİ"

Mustafa Aslandağ

İnsan bazen kalabalıkların içinde kaybolur. Etrafımızda sürekli bir hareket vardır; konuşmalar, koşturmalar, gündemler... Herkes bir şeylerle meşguldür. Fakat bütün bu kalabalığın içinde insanın aklına bazen şu soru gelir: Bu kadar sözün içinde gerçekten hakikati konuşan kaç kişi var?

Belki de insanın en çok ihtiyaç duyduğu şey, zaman zaman durup düşündürmektir. Nereye gidiyorum? Hayatımı neyle dolduruyorum? Ne için yaşıyorum?

Bazen birkaç arkadaş bir araya gelir ve tam da bu sorular üzerine konuşmak ister. Büyük iddialarla değil, gösteriş için değil; sadece samimi bir niyetle. Hakikati hatırlamak ve birbirine hatırlatmak için.

Bizim hikâyemiz de tam olarak böyle başladı. Büyük iddialarımız yoktu ama samimi bir niyetimiz ve arayışımız vardı: Hak ve hakikat arayışı.

Ne bir derneğin çatısı altında toplandık ne de bir organizasyonun parçasıyız. Aynı gaye etrafında toplanan birkaç arkadaşız. Bizi bir araya getiren şey ise ortak bir arayış: kendimizi geliştirmek, hakikati öğrenmek ve öğrendiğimizi birbirimize hatırlatmak.

Bir Süreden Gelen İsim

Kur'an'da kısa ama anlamı son derece derin olan bir sûre vardır: Asr Sûresi.

"Asra yemin olsun ki insan gerçekten ziyandadır."

"Ancak iman edenler, salih amel işleyenler, birbirine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna."

Bu sûrede Allah zamana yemin eder.

Kur'an'da Allah bazı şeylere yemin ederek onların önemine dikkat çeker. Burada da zamana yemin edilmesi, insan hayatındaki en önemli sermayenin zaman olduğunu hatırlatır. Çünkü insanın ömrü aslında zamandan ibarettir. Geçen her gün insanın ömründen eksilen bir parçadır. Eğer insan bu zamanı imanla, salih amellerle ve doğru bir hayatla değerlendirmezse ziyan içindedir.

Kur'an bize şunu hatırlatır: İnsanlar ziyandadır. . Fakat bu ziyanın dışında kalan bir topluluk da vardır. İşte o insanlar "müstesna" olanlardır.

İşte o istisna edilenlerin, yani müstesna olanların vasıfları şunlardır:

- İman edenler
- Salih amel işleyenler
- Birbirlerine hakkı tavsiye edenler
- Birbirlerine sabrı tavsiye edenler

Biz de bu ayetin içindeki o istisnayı kendimize hedef olarak seçtik. Bu yüzden adımız Müstesna Gençlik oldu.

Bir Hareketten Çok Bir Niyet

Bizim amacımız büyük görünmek değil. Samimi bir ortam kurmak ve birbirimize faydalı olabilmek. Bazen aynı sofranın etrafında toplanırız. Bir tas çorbayı birlikte bölüşürüz. Çünkü bazen bir sofrayı paylaşmak, uzun konuşmalardan daha çok şey anlatır. O sofrada sadece ekmeğimizi paylaşmayız; derdimizi, davamızı da paylaşıyoruz.

Bazen sabahın erken saatlerinde buluşuruz. Gün daha yeni başlarken birlikte sabah namazına dururuz. Namazla birlikte niyetimizi de tazelemiş oluruz.

Bazen bir kitabı elimize alır, sayfalar arasında dolaşırız. Satırlar arasındaki muhabbeti ararız. Okuruz, düşünürüz, tartışırız; o kitabın bize ne söylediğini anlamaya çalışırız.

Bazen siyer okumalarında buluşuruz. O'nun yolunu anlamaya gayret ederiz.

Bazen de dünyaya iz bırakmış bir insanın hayatını konuşuruz. Çünkü büyük insanların hayatı çoğu zaman kitaplardan daha güçlü dersler taşır. Biz de bu büyük insanların hayatından kendi hayatımıza nasıl bir şeyler katabiliriz diye düşünürüz.

Bazen de bir ayetin, bir sûrenin etrafında toplanırız. Kur'ân bize ne söylüyor, onu anlamaya çalışırız.

Bazen de bir mesire alanında buluşuruz. Açık havada yemek yer, çay eşliğinde sohbet ederiz. Çünkü dostluk bazen bir ders halkasında, bazen de doğanın içinde kurulur.

İşte bu yüzden isim seçerken Kur'ân'a yöneldik: **Asr Sûresi**.

Çünkü bu sürede geçen bir kelime bize hedefimizi belirlemede bir pusula oldu: **müstesna olmak**.

Yani herkesin hakikati unuttuğu, boşa zaman harcadığı, kitaptan uzaklaştığı bir kaybın dışında kalabilmek.

Asr Sûresi'nin Hatırlattığı Şey

İnsanların çoğu hayatı sadece eğlenmekten ve dünya zevklerinden ibaret görüyor. Başarı denilince çoğu zaman sadece bir diploma, bir unvan, bir makam ve para akla geliyor. Hakikat, ahlak ve sorumluluk ise çoğu zaman geri planda kalıyor. İşte onlar ki ziyandadırlar. Tam da böyle bir zamanda Asr Sûresi bize net bir yol gösteriyor:

İman, Salih amel, Hakkı ve Sabır tavsiye
Biz Müstesna Gençlik olarak bu dört kavramı hayatımızın merkezine koymaya çalışıyoruz. Bu çerçevede yaşayıp müstesna kalmaya çalışıyoruz.

Küçük Bir Halka

Müstesna Gençlik büyük veya kuru bir kalabalık değil; küçük ve samimi bir kardeşlik halkasıdır. Mutlulukları paylaştığımız gibi üzüntüleri ve dertleri de paylaşıyoruz. Birimizin sıkıntısı hepimizin sıkıntısıdır ve beraber çözüm ararız. Çünkü biz samimi bir kardeşlik halkasında bir araya geldik.

Küçük bir halka olmamız bir eksiklik değildir. Çünkü tarih bize şunu gösterir: Bazen büyük değişimler küçük halkalarla başlar.

Bir arkadaşın diğerine söylediği doğru bir söz, okunan bir ayet, paylaşılan bir kitap, aynı sofrada bölüşülen bir çorba...

Bunların her biri bir kalbi değiştirebilir.

Ve belki de müstesna olmak tam olarak budur: kalabalıklardan ayrılp hakikatin tarafında durabilmek.

Son Söz

Evet, biz kusursuz insanlar değiliz. Ama hakikati arayan insanlarız.

Biz büyük iddialar taşımıyoruz. Ama büyük bir hakikate iman ediyoruz.

Ve biliyoruz ki bu dünyada kazanılacak en büyük şey, Asr Sûresi'nin söylediği o müstesna topluluğun içinde olmak ve orada kalabilmektir.

Eğer bir gün yolumuz kesişirse bil ki biz sadece şunu yapmaya çalışan bir grup genciz: birbirimize hakkı ve sabrı hatırlatmak ve bu doğrultuda kendimizi geliştirmek.

Seni de satırlar arasındaki muhabbeti aramaya bekleriz.

KAMPÜSTE MÜSTESNA KALABİLMEK

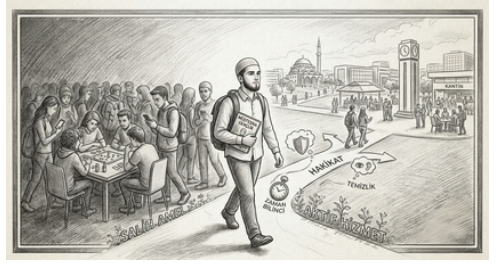
Ramazan Özdemir

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla, Sevgili okur, bu ilk sayımız olduğu için sana bir ön bilgi vermek isteriz. İlerleyen sayılarımızda da aynı başlığı görürsen, "Aynı yazıyı tekrar mı bastılar?" diye düşünüp sayfayı çevirme sakın. Müstesna Gençlik Kulübümüzdeki arkadaşlarımızla oturduk, istişare ettik ve şu karara vardık:

Bu başlık altında her sayıda; öğrencilik hayatında başarılı bir Müslüman olmanın, dünya-ahiret dengesini kurmanın yollarını arayacak ve kampüs hayatında karşılaştığımız durumları Kur'an ve Sünnet bütünlüğü içinde inceleyeceğiz. Gayemiz, kampüste müstesna (seçkin) bir Müslüman olmayı hedefleyen sizlere ve kendi nefsimize dikkat etmemiz gereken hususları hatırlatmaktır.

Bu ilk sayımızda inceleyeceğimiz temel mesele; hepimizin içinde olduğu fakat üzerinde az düşündüğü "akıntıya kapılıp gitmek" durumudur. Herkesin bir yerlere yetişmeye çalıştığı, zevklerin popülariteye göre değiştiği ve çağın "Herkes ne yapıyorsa sen de onu yapmalısın." dayatmasında bulunduğu bu kampüs döngüsünde savrulup gidiyoruz. Peki, bu girdapta inancımızı ve çizgimizi korumak nasıl mümkündür?

Bunun ilk adımı zaman bilincine sahip olmaktır. Kafelerde, kantinlerde ve ekran başlarında boşa harcanan vakitler, bize verilen en kıymetli nimetlerdendir. Zaman da tıpkı su gibi sınırlıdır; kadrini bilmezsek tükendiğinde telafisi olmayacaktır. Kampüs hayatı da ömür gibi kısıtlıdır ve bu zaman nimetinin hesabı mutlaka sorulacaktır.



Bu emaneti Müslümanca yönetebilirsek dünya ve ahiret saadetine erişmemiz pekâlâ mümkündür.

Vaktini bereketli kılmak isteyen müstesna bir genç, gününü sabah namazı ile başlatıp yatsı namazı ile bitirmelidir. Zihnin en zinde olduğu saatler, imanımızı ve tefekkürümüzü pekiştirecek ilimlere; ardından da gelecekteki maişetimizi sağlayacak fakülte derslerine ayrılmalıdır. Ayrıca beden ve ruh sağlığımız için sabah yürüyüşleri yapmalı, helal ve temiz beslenmeli, kişisel bakımlarımızı ihmal etmemeliyiz.

İnsan içine karıştığımızda az veya çok bir "benzeşim" yaşanması kaçınılmazdır. Ancak bu durumu lehimize çevirmek, vaktimizi israf etmeyecek ve inancımızdan uzaklaştırmayacak prensipler edinmekle mümkündür:

"Hayır" Diyebilme Vakarını

Kuşanmak: Kampüsün uyum sağlama baskısına karşı, inancımızla çelişen tekliflere nezaketle ama kararlılıkla "hayır" diyebilmeliyiz. Amaç insanları kırmak değil, prensiplerimize sadık kalmaktır.

İlkeli Sosyalleşme: Popüler kültürle meşgul eden ortamlar yerine; bizi hakikate yaklaştıran, hakkı ve sabrı tavsiye edip salih ameller işlemeye teşvik eden müstesna insanlarla vakit geçirmeliyiz.

Göz ve Kulak Temizliği: Zihnimizi berrak tutmak için gözümüzü ve kulağımızı inancımıza zarar verecek görüntülerden, dedikodudan ve anlamsız polemiklerden korumalıyız.

Mekan ve Vakit Bilinci: Kampüse adım atarken "Bugün vaktimi nasıl bereketli kılarım?" şuurunu taşımalıyız. Vaktimizi, gençliğimizi ve inancımızı çalan içki, kumar ve haram eğlencelerin bulunduğu mekânlardan uzak durmalıyız ki akıntıya kapılıp gitmeyelim.

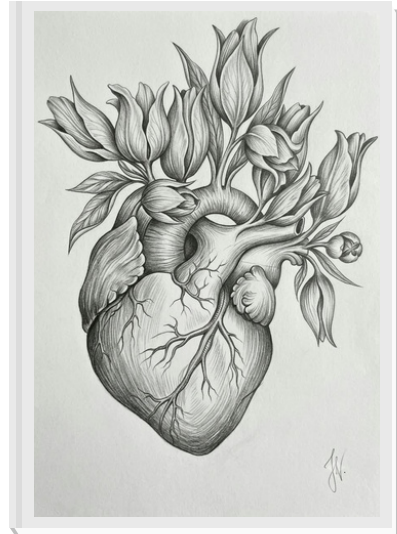
Farklı Yöne Sağlam Yürümek: Kalabalıkların haz ve hız peşinde koştuğu yöne değil, Kur'an ve Sünnet'i ölçü alarak emin adımlarla farklı bir istikamete yürümeliyiz. Bu yalnızlık gibi görünse de aslında hakikate yürüyüştür ve bu yürüyüşümüz hakikati arayanlar için bir davet meşalesi olacaktır.

Düzensizlikten Kaçınma: Maddi başarı ve manevi huzur için anın hakkını vermeli, planlı ve disiplinli çalışmalıyız. Dağınıklıktan uzak durarak kampüsün imkânlarını etkili şekilde kullanmalıyız.

Aktif Hizmet ve Hareket: İnandığımız değerleri hayata yansıtmalıyız. Bir arkadaşımıza yardım ederken, öğrenciliğin hakkını verirken, iyilik hareketlerinde yer alırken veya zalimi boykot ederken; fikirlerimizi eyleme dökmüş oluruz. Bu mücadeleyi birlik içinde yapmak enerjimizi doğru kullanmaktır.

Müstesna kalabilmek bir tercihtir. Bu sayımızda zaman bilincini ve akıntıya kapılmamak için edinmemiz gereken prensipleri inceledik. Bir sonraki sayımızda sizden gelen bir yazıyı veya problemi ele almak dileğiyle...

Daima müstesna kalınız...



MÜSTESNA SÖYLEŞİLER “SEYYİD AHMED ARVASI”

Saffet Atay

Seyyid Ahmed Arvâsî'nin Fikrî Mirası ve Medeniyet Tasavvuru

Konuşmacı: Furkan Ersoy | **Mekân:** İplikçi G.M.

1. Şahsiyet İnşası ve Dört Ayaklı Denge

Arvâsî düşüncesinde fert ve teşkilat inşasının sağlam bir zemin üzerine oturması için dört temel sacayağı hayati önem taşır:

Akide: Sağlam ve tavizsiz bir inanç temeli. İbadet: Hayata yansıyan düzenli amel ve kulluk bilinci.

Tasavvuf: Kalbî derinlik, ahlak ve nefis terbiyesi.

Fikir: Meseleleri kavrayacak entelektüel derinlik ve zihnî sağlamlık.

Bu dengenin yanında, meselelerin teoride kalmayıp pratik modellerle sunulması gerekir; zira "Bir şeyin 'Nasıl'ını ortaya koymayan her ne var ise boştur." Ayrıca gönüllülük esasıyla yürütülen faaliyetler ve yakın tarih bilinci, ulvi bir varoluş gayesi taşıyan insanın olgunlaşmasında anahtar role sahiptir.

2. Arvâsî'nin Biyografisi ve Temel Eserleri

Van/Doğubayazıt (Arvas) kökenli ilim ve irfan geleneğine mensup bir aileden gelen Arvâsî, insanı hem maddi hem manevi yönleriyle bir bütün olarak tahlil etmiştir. Fikrî mirasını ve insan anlayışını şu temel eserleriyle şekillendirmiştir:

Kendini Arayan İnsan & İnsan ve İnsan

Ötesi: İnsanın ruhi, metafizik ve antropolojik boyutlarını incelediği felsefi eserleridir.

Türk-İslam Ülküsü (3 Cilt): Düşünce dünyasının doktriner manifestosu niteliğindedir.

Hasbihal & İlmihal: Gazete yazılarıyla toplumsal meseleleri ele aldığı ve temel inanç/ibadet esaslarını derlediği rehber çalışmalarına örnektir.

3. Arvâsî Düşüncesinde İnsan Tipleri

Arvâsî, toplum ve insan analizinde üç temel insan tipolojisi çizer:

Hayvan İnsan: Sadece biyolojik dürtülerine ve şehvetine bağlı yaşayan, makineleşmiş ve ruhsuzlaşmış insan tipi.

Dramatik İnsan: Fransız İhtilali sonrası ortaya çıkan; sistemi sorgulayan fakat hakiki hürriyeti heva ve hevesinde arayan buhranlı insan tipi.

İdeal İnsan: İslam nizamının hem ferde hem topluma hâkim olduğu, zirvesini Asr-ı Saadet'te bulan kâmil insan modeli.

4. Medeniyet Tasavvuru ve Türk-İslam Ülküsü

Arvâsî'ye göre kendi öz değerlerimizden kopmadan çağı yakalamak temel ilkedir. Batı taklitçiliğine düşmeden yerli bir medeniyet duruşu sergilenmelidir.

Kavanoz ve Bal Metaforu: "Türklük kavanozsa, İslamiyet baldır." ifadesiyle formun Türklük, mana ve özün ise İslam olduğunu vurgular. Sınırlarını tamamen İslam'ın belirlediği bir mefkûre çizgisini savunur.

Milliyetçilik ve Irk Gerçeği: Biyolojik ırk realitesi reddedilmez; ancak ırka dayalı üstünlük iddiası (ırkçılık) kesinlikle reddedilir. Din ve millet birbirini tamamlayan unsurlardır.

Aydın Kadrolar ve Hoşgörü: Dirilişin nitelikli, yetişmiş münevver ve ülkücü aydın kadrolar eliyle gerçekleşeceğine inanır. Hoşgörüyü esas almakla birlikte küfrü, zulmü ve kötülüğü hoş görmeyen net bir denge gözetir.

BAŞLANGIÇ

F. Z. Çelik

F'il vakası olmuş, on üç yıl geçmişti zamandan.
Dünya kucakladı beni, ben Ömer bin Hattab.
Doğmuştum ama zifiri karanlıktı mekan.
Öfkeli, güçlü Kureyş'in soylularından
Nicedir var heybetli duruşumda bir arayış.
Bulamadıkça kızgın ve saldırgan.
Nicedir dinmez öfkem, artar bağırimdan.

Muhammed dediler, yeni bir din getirmiş.
Beynimde şimşek, tanrılarımızı yıkmış.
Bir bir duyuldu tanıdık isimler onunla.
Ebu Bekir dediler, Hamza dediler.
Kaptım kılıcı hışımla, düştüm yola.
Öldüreceğim, evet dinecek öfkem.
Öldüreceğim, bitecek her şey.
Açın yolları, durduramaz artık kimse beni
İzbe, köhne, zifiri karanlık bir çağda,
Aradığını bulmuş gibi hızlı adımlarla.
"Sen de mi yoksa Ey kardeşim Fatıma?"
Bu ne kararlı duruştu karşımda?
Ve bu ne muazzam bir başlangıç, Taha!
Koştum başlamaya, koştum bu kez heyecanla.
Düştüm önüne, Ey Muhammed, Ya Resul!

Öldürmeye giderken dirildim ben hayata.
Bir lahza ayrı düşmeden yol aldım yanında.
Onun dizinin dibinde can buldum.
Artık can oldum, bu dine baş koydum
Bu başlangıç beni sahabe Ömer yaptı
Bu başlangıç beni halife Ömer yaptı.
Ben Ömer bin Hattab.
Bu benim başlangıcımdı, peki ya senin?

KONFERANSLARDAN NOTLAR

B. Özdemir

Gençlik Dönemi

Gençlik her bakımdan insan ömrünün başlangıç ve zirvesidir zira gençlik çağında insana öyle bir potansiyel güç ve imkan verilir ki bu gücü doğru yönetmezse hüsrana uğrar ve hem bu dünyasını hem de ahiretini berbat eder.

Gençlik, nefsin arzularının ve dünyevi çekimlerin en yüksek olduğu, insanın istikametinin sınıandığı en kritik eşiktir. Gençlik dönemi insanın enerjik ve kudretli olduğu çağdır. Asıl meziyet ve makbul olan duruş; bu gücü kontrolsüzce heba etmek değil, güzel ve doğru istikamette iradeyle yönetebilmektir. Ashâb-ı Kehf onlar toplumun şirke battığı bir çağda henüz gençken iman ettiler. En büyük hususiyetleri başlarında onları yönlendirecek bir peygamber bulunmamasına ve karşılarında dönemin tüm imkân, makam ve cazibeleri olmasına rağmen akıllarını ve vicdanlarını kullanarak hakikati buldular. Putlardan yüz çevirip şirkten vazgeçtiler ve bu tavizsiz duruşlarını açıkça topluma ilan ettiler. Bir diğer örnek olarak Hz. İbrahim'in gençliğine bakacak olursak Putları kırdıktan sonra baltayı en büyük putun boynuna asarak kavmine bu heykellerin ne kadar aciz, zararsız ve faydasız varlıklar olduğunu gösterdi. Batıla karşı tek başına koca bir topluma meydan okudu ve Kur'an'ın ifadesiyle "tek başına bir ümmet" oldu.

Ey gençlik! Her zorlukla beraber muhakkak bir kolaylık vardır. Gençken ibadet bütün dünya uyusa dahi sabah namazına kalkmak genç müminin vazifesidir. Bunu gençken, nefisle mücadele ederek başarmak çok daha kıymetlidir. Yaşlanınca uyku azaldığı için uyanmak kolaylaşır; asıl değer gençliğin diriliğinde gösterilen fedakârlıktadır.

Şeytan aramıza fitne sokmak için sürekli uğraşır; fitne çıkaracak zeminlerden kaçınmalı, kardeşlik hukukunu asla bozmamalıyız. Meseleleri değerlendirirken ve ölçerken en temel referansımız Kur'an ve Sünnet olmalıdır. Hz. Eyyûb'un örnek sabrını hayatımıza taşımalıyız; bu sabır, yaşanacak imtihan ve travmaları çok daha kolay atlatmamızı sağlar. Kur'an'ı, Sünneti ve ilmi birikimlerimizi yüzeysel bırakmamalı, bizzat hayatımıza sindirip içselleştirmeliyiz. Yüzeysel bilginin dönüştürücü bir anlamı yoktur.

**Salih Eğridere Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
Konferansından**

MÜSTESNALAR KAİDEYİ BOZAR MI?

Talha Sarıkaya

Şehrin ayaza çalan, o keskin soğuk sokaklarından birindeyiz... İnsan seli, tek bir yöne doğru, adeta görünmez bir rüzgârın önünde sürüklenen kuru yapraklar gibi akıp gidiyor. Herkesin acelesi var ama kimse nereye koştuğunu tam olarak bilmiyor. Başlar öne eğik, gözler yorgun, zihinler ekranların soluk ışığıyla uyuşmuş. Bu, çağımızın yazılı olmayan kuralı; kalabalığın "kaidesi". Uyuşmak, unutmak ve sıradanlaşmak...

Tam bu selin ortasında, akıntıya ters yönde duran bir genç var. Omuzlarına vuran rüzgâra aldırıyor. Çevresindekiler gibi mekanik adımlarla yürümüyor; basiretle, hissederek basıyor yere. Koltuğunun altında, sayfaları yıpranmış, derdi büyük bir kitap var. Etrafındaki binlerce kişi "Nasıl daha çok tüketirim?" diye düşünürken, o "Nasıl daha faydalı olurum, köklerime nasıl tutunurum?" diye fısıldıyor kendi kendine

Kalabalık ona bakıp fısıldaşıyor: "Kural budur, herkes böyle yaşıyor. Bırak dünyayı kurtarmayı, sen bir istisnasın. İstisnalar kaideyi bozmaz!" ..

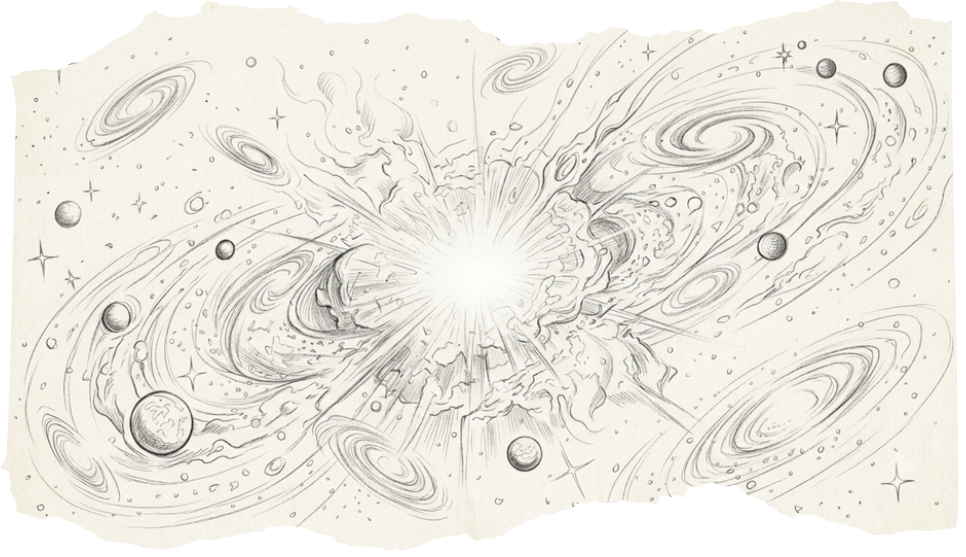
Genç tebessüm ediyor. Çünkü biliyor ki; eğer kaide cehalet, hissizlik ve manevi bir çöküş ise, o kaideyi bozacak olan tek şey o "müstesna" duruştur.

Tarih, kaidelere boyun eğen yığınların değil, o kuralları yerle bir eden müstesnaların omuzlarında yükselir. Firavun'un sarayındaki o ihtişamlı küfür kaidesini bozan, Musa adlı bir müstesnaydı. Cehlin karanlığının kanun olduğu bir devri yırtıp atan, Hira'dan inen o büyük Nur'du. Ve bugün, idraklerin içiştir edildiğı, değerlerin ayaklar altına alındığı bu modern çağın "bana necilik" kuralını bozacak olan da işte o şuurla dirilen gençliktir.

O genç, sadece bir istisna değildir; o, yepyeni ve kutlu bir kaidenin müjdecisidir. İçinde taşıdığı o sarsılmaz iman ve aidiyet duygusuyla, etrafını saran o kalın duvarları çatlatacak tohumdur. O, "Zaman bendedir ve mekân bana emanettir!" diyerek hakikati kuşanan, kendi ruh köküne sevdalı bir "Müstesna"dır

Ve evet... Eğer kural yozlaşmaksa, müstesnalar o kaideyi bozar. Hem de öyle bir bozar ki, o enkazın içinden yepyeni bir diriliş filizlenir ..





YOKLUKTAN VARLIĞA

R. Sarıkaya

Bismillahirrahmanirrahim
Değerli okurumuz biliyorsunuz ki evrendeki her şeyin bir başlangıcı ve sonu vardır. Yalnızca başlangıcı ve sonu olmayan Allah' tır (cc). Bu nedenle sizleri hayatın başlangıcı olduğu varsayılan "Big Bang Teorisi" hakkında tefekkür etmeye davet ediyorum.

İnsanlık tarih boyunca evrenin nasıl oluştuğu, başlangıcının olup olmadığı ve içindeki düzenin nasıl sağlandığı gibi sorulara cevap aramıştır. 20. Yüzyılın başlarına kadar hâkim olan "statik evren modeli", evrenin sonsuzdan beri var olduğunu ve değişmeden varlığını sürdüreceğini savunuyordu. Bu savunma sonucunda evreni yaratıcı olarak kabul edenler, bunu din inancı olarak görenlerde vardı.

Bu inanış, maddeyi tek gerçeklik kabul eden materyalist düşünceyle de örtüşmekteydi. 20.yüzyılda gelişen bilim ve teknoloji, materyalistlere zemin sağlayan durağan evren modeli gibi ilkel anlayışları ortadan kaldırmıştı. Oysaki zamanımızdan tam on dört asır önce insanların evren hakkındaki bilgilerinin son derece kısıtlı olduğu bir dönemde Kur'an'da bize "O inkâr edenler görmüyorlar mı ki başlangıçta göklerle yer birbiriyle bitişikken, biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (Enbiya, 21/30) ayeti bize her şeyi açıklıyordu.

1929 yılında Edwin Hubble'ın yaptığı gözlemler, galaksilerin birbirinden uzaklaştığını ortaya koymuş ve evrenin sürekli genişlediğini göstermiştir.

. Bu durum, evrenin geçmişte daha küçük ve yoğun bir yapıya sahip olduğunu düşündürmüş ve Big Bang Theory (Büyük Patlama Teorisi) ortaya atılmıştır. Bu teoriye göre evren, çok yoğun ve sıcak bir başlangıç noktasından genişleyerek bugünkü halini almıştır. Sanki Kur'an-ı Kerim bu teoriye "Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz biz (onu) genişleticiyiz." (Zariyat, 51/47) ayetiyle cevap veriyor. Açıkça görüldüğü gibi, Büyük Patlama teorisi evrenin "yoktan var edildiğinin, yani Allah tarafından yaratıldığının ispatıydı.

Madde ve zaman, tüm bu kavramlardan bağımsız olan sonsuz güç sahibi bir Yaratıcı tarafından var edilmiştir. O Yaratıcı, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'tır. Big Bang'in bu zaferi ile, materyalist felsefenin temeli olan "ezeli madde" kavramı da tarihe karışmış oldu. Big Bang modeli, bir ateist açısından oldukça sıkıntı vericidir. Çünkü bilim, dini kaynaklar tarafından savunulan bir iddiayı ispat etmiştir. Kâinattaki bu muazzam düzen ve başlangıç, bizlere her şeyin sonsuz ilim ve kudret sahibi bir Yaratıcı tarafından var edildiğini hatırlatmaktadır. İnsana düşen ise bu hakikati sadece bilmek değil, aynı zamanda tefekkür ederek kalbinde hissetmektir.

Selam ve Dua ile...



KİTAP TAVSİYELERİ

-Biz okuduk, tahlilini yaptık, beğendik sizlere de öneriyoruz...

- **Gençlerle Başbaşa** – Ali Fuad Başgil
- **İslâm'ın Kızına** – İhsan Şenocak
- **Kur'ân'da İnsan Tipleri** – Rifat Oral
- **Hekaton'la Son Tango** – Mustafa Merter
- **Ya Tahammül Ya Sefer** – Mustafa Kutlu
- **Dil Belâsı** – İmam Gazâlî
- **Samanyolunda Ziyafet** – Sezai Karakoç
- **Öğrenmeyi Öğrenmek** – Altay Cem Meriç
- **Efendimiz'i Sahâbe Gibi Sevmek** – Muhammed Emin Yıldırım
- **İdeolocya Örgüsü** – Necip Fazıl Kısakürek
- **Şeyhefendinin Rüyasındaki Türkiye** – İsmail Kara
- **Erkekler Mars'tan, Kadınlar Venüs'ten** – John Gray
- **Bin Yıldır Düşmeyen Cephemiz Doğu Türkistan** – İhsan Şenocak



- **Kadınlığın Keşfi** – Ayşe Duman
- **Bir Ruh Macerası** – Ayşe Şasa
- **Kur'an'da Karakter İnşası** – Yasin Pişgin
- **21. Yüzyılda Kulluk Sanatı** – M. Es'ad Coşan
- **Diken ve Karanfil** – Yahya Sinvar
- **Bu Ülke** – Cemil Meriç
- **Şapka** – M. Engin Noyan & Aişe Sevdâ Noyan
- **İradeyi Eğitmek** – Mehmet Dinç & Saadet Öztürk
- **Bir Ömür Ramazan** – Kemâl Özer
- **Dindar Bir Doktor Hanım** – A. Hümeysra Ökten
- **Her Müslümanın Ortak Davası Kudüs** – Yusuf el-Karadâvî
- **Yavaşla** – Kemal Sayar
- **Sır** – Mustafa Kutlu
- **Din Gönüllüsünün Öncelikleri** – MEKEV
- **Kendini Aramak** – İhsan Fazlıoğlu



Bu kitapları okumadık, okumayı düşünüyoruz sen de okumak istersen aşağıdaki karekodu okutup MÜSTESNA olabilirsin.

- **Çöle İnen Nur** – Necip Fazıl Kısakürek
- **Kayıp Coğrafyanın İzinde** – Taha Kılınç
- **Türkistan Tarihi** – M. Emin Buğra
- **Siyonizm ve Türkiye** – Yaşar Kutluay
- **Ruh Cümleden Derindir** – Kemal Sayar
- **Sus Ey Nefsim** – Fatih Duman
- **İmandan İhsana Tasavvuf** – Osman Nuri Topbaş
- **Puslu Kıtalar Atlası** – İhsan Oktay Anar
- **Mağaradakiler** – Cemil Meriç
- **Uzun Hikaye** – Mustafa Kutlu

Müstesna'ya uzanan yol



Müstesna Gençlik Kulübü olarak neler yapıyoruz

Derslerimiz ve Etkinliklerimiz



- Müstesna Gençlik Okumaları
- Müstesna Söyleşiler
- Müstesna Tefsir Atölyesi
- Müstesna Akaid Atölyesi
- Siyer-i Nebi Atölyesi
- Müstesna Genç Sahabe Okumaları
- Halı Saha ve Doğa Yürüyüşleri
- Mum ve Obje Boyama Atölyesi
- Müstesna Gençlik Buluşmaları (piknik, çiğ köfte, gezi...





SATIRLAR ARASINDAKİ MUHABBET ARAYIŞI
için

Müstesna

MÜSTESNALAR KAİDEYİ BOZAR MI?

